

tutorem, qualis sit justa, vel non, n. 5 l. 12 t. 16 p. 6.—Et an excusatio duret si postea deveniat ad tempus in quo excusari non poterat, ibidem in principio.—Excusatio tutoris, vel curatoris legitima, qualis sit, n. 6 cum sequent. l. 15 per text. ibi, tit. 16 part. 6, et gloss. l. 2 per text. ibi, tit. 17 part. 6.—Et quid si se injustè excusavit, an teneatur ad damnum interim proveniens, n. 1 dict. l. 2.—Excusatio tutoris vel curatoris, intra quantum tempus proponi possit, gloss. l. 4 per text. ibi, t. 17 part. 6.

EXCLUDENS aquam à fundo suo propria manu, etiam si fiat in damnum vicinialiqua actione non tenetur, n. 5 l. 15 tit. 52 part. 5.

EXCLUSUS ab successione per clausulam testamenti, eo quod possessorem majoriæ offenderit, an admittatur si velit agere pro filio, n. 5 l. 8 tit. 29 part. 5.—ab uno remedio non videtur ab alio exclusus n. 2 l. 19 tit. 6 part. 6.—propter indignitatem suam semel, nunquam succedere poterit, n. 2, quæst. 25 l. 5 tit. 15 part. 6 à majoria ex una causa, an ex alia succedere possit in eadem majoria, ibidem in quæst. 24.

EXECUTIO quæ fit hæreditate jacente antequam hæres acceptet, vel detur curator bonis, non valet, n. 4 l. 12 tit. 2 part. 5.—fieri non debet in bonis procuratoris rei condemnati, et quando sic, n. 2, 3 et 4 tit. 5 part. 5.—alicui commissa, an et quando de causa cognoscere possit si de ea nihil dictum fuit, n. 1 l. 48 t. 18 p. 5.—alicui commissa super aliqua re, quando de ea quicquam cognoscere possit, n. 2 l. 52 tit. 18 p. 5.—mera sententia alicui commissa de quibus exceptionibus cognoscere possit, etiamsi sententia à Principe lata sit, n. 4 dict. l. 52.—utrum fiat in fidejussorem tutoris tutore non excluso, et quando, n. 6 l. 94 tit. 18 part. 5.—an possit peti excautione privata à parte confessata, n. 4 l. 149 tit. 18 part. 5.—sententiæ contra victum latæ, an fiat durante apellatione tertii, qui ad rem jus prætendebat, n. 1 l. 4 t. 25 p. 5.—sententiæ latæ contra aliquos, an fiat contra socium non appellentem, durante consocii sui apellatione, n. 4 l. 5 t. 25 part. 5.—pœnæ minoris delicti, à qua pœna non fuit appellatum, sed à pœna in sententia imposita pro delictis majoribus, an differatur durante apellatione super majoribus delictis, n. 5 l. 14 t. 25 p. 5.—Executioni an sit locus, quando à sententia confirmatoria in curia Regis lata fuit Regi supplicatum, n. 2 l. 4 tit. 24 part. 5.—Executio sententiæ an peti possit in loco originis, licet ibidem lata non sit, num. 2 l. 1 tit. 27 part. 5.—sententiæ an fieri possit per præsides super majores iudices, et quales isti esse debeant, n. 5 l. 1 tit. 27 part. 5.—Et si appellatum sit à sententia, et iudex apellationis eam confirmat, quis eam mittet in executionem, dict. n. 5.—Executioni an mandetur sententia ab aliquo iudice lata, per iudicem aliàs rei condemnati sine litteris iudicis condemnantis, n. 5 l. 1 tit. 27 part. 5.—Et an in hoc sit differentia, an petatur executio iudicis officio, vel actione in factum, dict. n. 5 l. 1 t. 27 part. 5.—Executio debet fieri prius super rebus mobilibus, quàm ad immobilia perveniatur; et si iste ordo non servetur, an possit debitor appellare; et quid si non appellet, an te-

neat processus; et an creditori pro satisfactione debiti debeant tradi res meliores, num. 1 et 2 l. 3 t. 27 p. 5.—an debeat fieri prius in nominibus, seu in rebus immobilibus, si debitor illud velit, n. 3 dict. l. 5.—in bovibus, armis, seu in aliis rebus privilegiatis, potest fieri, quando alia bona non inveniuntur, ibi n. 8.—Et an in tali casu debeat occupato in servitio Regis aliquid dimitti, quod sufficiat ad victum, dict. n. 8 dict. l. 3.—Executio contra universitatem, an fieri possit in viis publicis, n. 8 dict. l. 3 tit. 27 part. 5.—sententiæ latæ contra plures qualiter fiat, et quid si sententia lata sit in causa criminali, num. 1 et 2 l. 4 tit. 27 p. 5.—Et quid si duæ universitates condemnentur, vel Abbas cum Capitulo an quilibet teneatur pro virili, vel qualiter, dict. n. 2.—Et quid si à principio isti in solidum erant obligati qualiter tunc conveniri debeant, si una sententia sint condemnati, ibi n. 5.—Executio sententiæ intra quantum tempus debeat fieri, etiamsi si mortis, n. 1 et 5 per text. ibi, in l. 5 tit. 27 part. 5.—Et an iudex ex causa possit augere sive minuere tempus ad hoc datum, ibi.—Executio debet semper fieri in re petita, quando fuit lata sententia, nec tunc locus est solutioni per interesse, ibi n. 5.—sententiæ mortis adversus aliquem latæ, quando exequi possit de nocte, n. 7 l. 5 tit. 27 part. 5.—intra decennium data per legem Tauri, an possit illum tempus renuntiari à partibus, imo quòd post possit illa fieri, n. 1 l. 1 tit. 29 part. 5.—debiti personalis per quod tempus præscribatur etiamsi in ecclesia, num. 1 l. 22 tit. 29 part. 5.—et si pro executione sententiæ iudex rem alicujus vendat, an faciat emptorem dominum rei emptæ, num. 1 cum aliis ibi, l. 52 per text. ibi, tit. 5 part. 5.—si fiat in aliqua re mobili, vel immobili, an illa res debeat prius subhasari, ibidem in n. 5.—sententiæ an fieri possit in bonis de novo habitis ab illo, qui antea erat in centum condemnatus propter suum delictum, etiamsi repudiet talia bona, et an videatur in fraudem repudiare, n. 2 l. 12 tit. 10 part. 5.—in bovibus aratoriis, vel in aliis similibus, fieri non debet, n. 1 et 2 l. 4 tit. 15 part. 7.—et an in re alii pignoratam possit fieri executio ex vi sententiæ, n. 5 et 6 l. 58 tit. 15 part. 5.—debet prius fieri in bonis debitoris nolentis cedere bonis, quàm perveniatur ad capturam, et quando non, et quid hodie iure regni, n. 1 l. 4 tit. 15 p. 5.—testamenti quando Episcopo vel hæredi competat, quotiens à testatore nominati non sunt executores, n. 5 l. 1 tit. 9 part. 6.—testamenti per Monachum nominatum à testatore pro executore, an valeat, sive de licentia superioris fiat, sive non, n. 4 l. 2 ibi.—per quem fieri debeat quando testator aliquid ad pias causas et in redemptionem captivorum relinquit et executores testamentarios non dedit, et qualiter fiet; et plura in hoc vide in gloss. l. 5 per text. ibi, tit. 10 p. 6.—Et si episcopus tamen executionem fecit, an debeat coram iudice ordinario rationem de gestis reddere, vel coram Metropolitano, ibi n. 6.—Executio relictorum in testamento intra quantum tempus fieri debeat per ipsos executores, n. 2 cum aliis ibi, l. 6 per illum text. t. 10 part. 6.—Et an executor possit prævenire diem ab ipso testatore ad executionem suæ volun-

tatis signatam, et quando dict. n. 2.—Et quid si per testatorem non sit executoribus tempus præfixum, quando voluntatem testatoris adimplere teneantur, ibi n. 3 et 4 per illum text.—Et à qua die annus, qui executoribus datur ad adimplendam testatoris voluntatem incipiat currere, dict. n. 4.—Executio testamenti an possit per unum executorem fieri, quando testator plures nominavit, et quando unus admittatur, et in quibus, ibi n. 5 per illum text. ibi.—testamentorum per quos fieri debeat, quando executores testamentarii voluntatem defuncti adimplere nolunt, gloss. l. 7 ibi.—sententiæ per quam quis condemnatur ad mortem, quando suspendi debeat n. 4 l. 11 tit. 51 part. 7.

EXECUTOR testamenti potius tenetur subvenire suis, quàm extraneis, n. 1 in fin. l. 1 t. 8 part. 2.—merus cognoscere potest de falsitate rescripti, num. 5 l. 52 tit. 18 part. 5.—merus de quibus exceptionibus cognoscere possit, etiamsi contra sententiam Principis opponatur, num. 4 l. 52 tit. 18 part. 5.—an cognoscat, si sententia ab alio lata sit nulla, dict. num. 4 dicentem, quod sic.—in causa criminali datus, an possit supersedere, si videatur sententiam fuisse injustam et quando illud facere possit, dict. n. 4.—Executores testamentorum dati ad erogandum in pias causas, non possunt erogare in redemptionem captivorum, qui divites sunt, n. 5 l. 1 tit. 14 part. 4.—Executor super re ad quam missus fuit, probationes recipere debet aliquando, et eas Regi mittere, n. 5 dict. l. 52 tit. 18 part. 5.—qualiter in sua executione excedere videatur, num. 6 dict. l. 52.—testamenti quæ debita solvere debeat, n. 2 l. 103 t. 18 p. 5.—ultimæ voluntatis bene potes esse filius familias, n. 1 l. 12 tit. 17 part. 4.—Executores ultimarum voluntatum poterunt eligere pauperes etiam in die feriata, n. 2 l. 55 tit. 2 part. 5.—Et quid in executoribus gratiarum, an possint facere processus ad exequendum, non verò ad compellendum, ibidem.—Executores à Papa mihi dati ad rem consequendam, si ipsi absint, an iudex ordinarius se intromittat, n. 6 l. 47 tit. 18 part. 5.—Executor testamenti qui pretium rei venditæ dilapidavit, an per hoc faciat emptorem non securum, n. 6 l. 6 tit. 18 part. 5.—an possit vendere res defuncti, et an tunc in re minoris decreto opus sit, n. 1 l. 62 ibi.—an possit extendere manum ad rem, quam ipse voluerit, n. 2 dict. l. 62.—Et an possit ipse pretium rei venditæ recipere, et confiteri de recepto, ibidem in n. 5.—Executor testamenti, an possit in re vendita fidem habere de pretio, n. 4 l. 46 tit. 28 part. 5.—iudicis, an possit possessionem tradere per actus fictos, per quos alias transfertur possessio, n. 5 l. 47 t. 28 part. 5.—Executor iudicis an possit tradere possessionem per actus fictos, n. 4 l. 9 tit. 50 part. 5.—qui pro executione sententiæ rem vendidit, si soluto debito aliquid superfluit, et ipse iudex ex tali superfluo rem aliquam emerit, an illam iudex faciat suam, vel non, n. 6 l. 52 t. 5 p. 5.—Executores executionem facere non debent in bovibus aratoriis, vel in aliis rebus similibus, n. 1 et 2 l. 4 t. 15 p. 5.—per testatorem datiad resartionem damnorum, an possint solvere primò venientibus, num. 9 l. 7 t. 6 p. 6.—Et an executoribus testamentariis currat tempus inte-

rim quod de morte testatoris certi non sunt, n. 1 l. 14 ibidem.—Executor testamenti de qua culpa teneatur legatariis, n. 5 l. 7 t. 9 p. 6.—testamentarius, an possit eligere pauperem inimicum testatoris ad partem bonorum ipsius, num. 5 l. 52 tit. 9 part. 6.—cui bona testatoris distribui inter pauperes jubetur, an unum tantum pauperem eligere possit, dict. n. 5 quæst. 15 in fin.—Executores testamentarii, qui dicantur, et quare sic appellantur, n. 1 et 2 l. 1 per text. ibi, tit. 10 part. 6.—an præferantur Episcopo, et an testator possit impedire ne Episcopus se intromittat contra Executores testamenti malè agentes, ibi num. 5.—testamenti si à testatore non dentur, an iudex, vel per statutum civitatis dari possint, dict. n. 5.—Et quis erit executor in causis piis à testatore relictis, quando ipse nullum executorem nominavit, ibidem.—Executor testamentarius, si suspectus sit, removeri debet, dict. n. 5 in fin.—Executores testamentarii sunt quassi quidam procuratores constituti post alicujus mortem, ibidem in n. 4.—testamenti, an possint propria auctoritate capere res legatas, et legatariis dare invito hærede, n. 1 l. 2 ibidem.—Executor testamenti, si sit etiam legatarius an tunc possit propria auctoritate capere legatum, dict. n. 4, dict. l. 2 tit. 10 part. 6.—Executores testamentarii, an teneantur satisfacere de dando legatum, et quando ad hoc teneantur, n. 5 dict. l. 2.—testamentorum, an possint esse monachi, saltem ut bona dividant inter pauperes cum licentia superioribus, ibi n. 4 per illum text. ibi.—Et quid si fecerint executionem non præcedente licentia superioris, in dict. n. 4 dict. l. 2.—Executor, an possit esse minor 25 annis, et major 17 dict. n. 4 in fin.—commissarius generalis, an possit aliquid dare his personis, quibus jam per testatorem erat specialiter provisum decreto, n. 1 l. 5 per text. ibi, tit. 10 part. 6.—Executores testamentarii, an possint distribuere inter suos filios vel consanguineos pauperes, et in qua quantitate, et qualiter, n. 2 in principio, dict. l. 5.—testamenti, an teneantur inter plurimos pauperes dividere, vel an possint uni pauperi tantum dare, et an possit unus alteri præferri, et sit gratificationi locus, dict. n. 2 dict. l. 5 tit. 10 part. 6.—Executor si sit pauper, an in se ipsum bona distribuere possit, et quid si sit Abbas vel Prælatum, an possit eligere, et distribuere in suum conventum, ibi.—testamenti si malè arbitretur in eligendo pauperes an possit ad iudicem recurri, dict. n. 2 ad fin. dict. l. 5 tit. 10 part. 6.—ad distributionem bonorum inter pauperes electus, an possit dare aliquid pro reparatione murorum, pontium, seu viarum, dict. n. 2 in fin.—Executorum potestas dependit à facultate sibi à testatore data, n. 1 l. 2 et n. 4 in principio, l. 4 tit. 10 part. 6.—Executores testamenti in quibus casibus invito hærede possint testatoris bona petere, ut legata testatoris solvantur, et cætera fiant, gloss. leg. 4 tit. 10 part. 6.—an possint vendere rem quam volunt, et qualiter debeant se habere in vendendis et alienandis rebus hæreditariis, n. 4 l. 4 tit. 10 part. 6.—Et an cum executor vendidit, debeat prius hæredem requirere; et quid si hæres sit pupillus, et ipsi executores sunt ipsius tutores, dict. n. 4.—Executor qui habet potesta-

tem vendendi, an possit vendere filio suo, dict. n. 4 in fin. verbis.—Executores ultra casus à jure expressos non possunt in iudicio res defuncti petere, et an tunc possint implorare iudicis officium, ibi n. 5.—Et an unus executor possit contra alium executorem agere, quando sunt hæredes instituti, dict. n. 5 dict. l. 4 tit. 10 part. 6.—Executor testamenti quando possit conveniri à legatariis, dict. n. 6 in fin.—si non sit à testatore datus, et plura reliquerit ad pias causas vel in redemptionem captivorum, quis legatum accipiet et voluntatem testatoris adimplebit, et qualiter; et alia in hoc vide per gloss. l. 5 ibi per illum text.—testamentarius quibus præferatur, et an testator possit alii committere nominationem executoris, n. 2 dict. l. 5.—testamenti an debeat facere inventarium, an debeat jurare, n. 4 l. 5 t. 10 part. 6.—nominatus à testatore in quibuscumque relictis, an teneatur reddere rationem, et cui; et an per iuramentum liberetur ab hac redditione rationis et quando, et in quibus, ibi n. 5.—Et an cum pia relictis ab Episcopo exequantur, ipse iudici ordinario rationem de gestis reddere teneatur, ibi n. 6.—Executores si plures sint à testatore dati an unus sine alio distribuere possit, et quando, gloss. l. 6 per text. ibi t. 10 part. 6.—testamentarii si inter se dissentiant, quid fieri debet, et quis tunc bona distribuet, dict. n. 4 dict. l. 6.—debent voluntatem testatoris in executionem mittere intra tempus ab eo præfinitum, quod currit à die aditæ hæreditatis, n. 2 dict. l. 6.—Et an executores possint prævenire diem ab ipso testatore ad executionem suæ voluntatis præfixum, dict. 2.—Et quid si tempus non sit à testatore præfixum, quando adimplere teneantur ejus voluntatem, ibi n. 5 et 4, et n. 1 l. 8 ibi.—Et an ante annum possint ab Episcopo vel iudice compelli adimplere testatoris voluntatem, dict. n. 5.—Et à quo die annus iste incipiat currere istis executoribus, ibidem n. 4, et n. 1 l. 8 ibidem.—Executor testamenti an possit compellere hæredem, ut hæreditatem adeat, dict. n. 4.—Et quid hodie, ibidem. Executores si plures sint nominati, an et quando unus sine alio distribuere possit, vel non; et an Episcopus possit se intromittere in locum executoris mortui, vel absentis, num. 5 dict. l. 6 tit. 10 part. 6.—testamentarii si voluntatem testatoris defuncti adimplere noluerint, quando Episcopi loco se intromittant; et an alii executores ad illud nominari possint, et quando; et quid in electo ad distribuendum inter pauperes, si nolit distribuere, gloss. l. 7 per text. ibi, tit. 10 part. 6.—dativi qui dicantur, n. 4 dict. l. 7 per illum text. ibi.—Executor testamentarius qualiter moneri debet, ut exequatur testatoris voluntatem, et ut ipse in moram incidit; et an à die monitionis incipiat currere annus, vel à quo die, datus ad exequendum et de ejus poena, si nolit voluntatem defuncti adimplere, n. 1, 2 et 3 l. 8 ibi, per illum text.—si admonitus nolit voluntatem defuncti adimplere, an amittat lucrum quod inde debuerat percipere, et an tunc requiratur sententia super privationem officii propter negligentiam, vel non, n. 2 et 3 dict. l. 8 per illum text. ibi, tit. 10 part. 6.—Et quid si sit minor, vel ecclesia, vel quid in hærede executore, et an restituatur: et alia

vide in dict. n. 5 per illum text.—Et quid in hærede hæredis, quando primus hæres decessit ante moram, dict. n. 5.—Et an dicto poena habeat locum in filiorum legitimas, quando ipsi voluntatem defuncti non adimplent, ibidem n. 4. per text. ibi.—Et an executori testamentario detur remedium, vel beneficium, l. fin. *C. de edicto Divi Adr. tollendo*, pro pauperibus institutis, n. 1 in medio, l. 2 tit. 14 part. 6.—Executores justitiæ, aliquem occidendo lege permittente, an, et quando peccent, n. 4 l. 5 tit. 26 part. 7.

EXECUTRIX an possit esse fœmina alicujus testamenti, n. 4 in fin. l. 2. tit. 10 part. 6.

EXHÆREDANS non tenetur in testamento exprimere locum, et tempus commissæ ingratitude per filium, hæres tamen hoc probare tenetur, n. 4 l. 4. tit. 7 part. 6.

EXHÆREDARE an possit pater filiam contrahentem matrimonium ante 25. annum contra ipsius voluntatem, sive ipse illam cum alio digno maritare voluerit, et ipsa indignum elegerit, sive non, n. 4 l. 10 tit. 1 part. 4.—Et quid si clandestinè matrimonium contraxit, an ex hoc valeat à patre exhæredari per legem Tauri, dict. n. 4 in fin.—Exhæredari an possit filius masculus contrahens matrimonium patre invito, sicuti est in fœmina, n. 7 l. 11 per text. ibi, tit. 1 part. 4.—Exhæredare non potest pater filium suum in codicillis, seu extra testamentum, neque sine causa, num. 2 l. 25 tit. 1 part. 6.—Exhæredari non debet filius, ut ecclesia instituatur hæres, n. 2 l. 2 tit. 5 part. 6.—Exhæredare filios non potest pater vel mater sine justa causa, et an exhæredatus habeatur pro extraneo, et quid si pater filium maledicat, an videatur exhæredare, n. 2 et 3 l. 1 tit. 7 part. 6.—an teneatur quis illum qui in successione primum locum non habet, ibidem in n. 4.—quibus verbis et signis debeat pater filium, vel descendentem, ut exhæredatio certa sit, gloss. l. 3 ibi.—potest pater filium suum ex pluribus causis, de quibus per gloss. l. 4, 5, 6 et 7 per illas l. ibi, tit. 7 part. 6.—filiam qui luxuriosam vitam elegit, an et quando possit pater: et alia in hoc vide per n. 5 et 6 dict. l. 3 tit. 7 part. 6.—Exhæredari an possit filia meretrix à matre, si mater etiam meretrix esset, et quid si jam se correxit tam ipsa, quàm ejus mater, ibi n. 7.—Exhæredare an possit pater filiam, quando post vigesimum quintum annum cum indigno matrimonium contraxit, n. 8 dict. l. 5.—quando possit filius patrem suum, et ex quibus causis, et qualiter, gloss. l. 11 per text. ibi, tit. 7 part. 6.—potest frater suum fratrem cum causa, vel sine ea, et quid si turpem personam instituit sibi hæredem, gloss. l. 12 ibi per illum text.

EXHÆREDATIO non est necessaria ubi quis primum locum in successione non tenet; et de hoc vide n. 4 l. 1 tit. 7 part. 6.—fieri debet in testamento, et an et quando valeat, licet fiat in codicillis, n. 1 l. 2 tit. 7 part. 6.—Et exhæredatio non valet ubi testamentum ruptum fuit, vel ex aliqua causa nullum, n. 2 l. 2 per text. ibi, t. 7 part. 6.—Et an hodie jure Ordinamenti teneat exhæredatio, licet non adeatur hæreditatis ex testamento, ibidem n. 3.—Exhæredatio debet esse certa, ad hoc ut valeat, et qualiter exhæredatus filius, vel alius ostendi

debeat, gloss. l. 3 ibidem.—debet fieri purè, neque valebit si fiat sub conditione, etiam quæ tacitè inest, ibi n. 8.—an possit fieri de aliqua re certa, et non de omni hæreditate, n. 9 dict. l. 3.—patris in filium ex quibus causis fieri possit, gloss. l. 4, 5 et 6 per illas leges ibi, t. 6 p. 6.—an fieri possit ex aliis causis æquè gravioribus expresis, n. 2 et 3 l. 8 ibid.—an videatur adempta ex reconciliatione patris facta cum filio ex hæredato, d. n. 2 d. l. 4 t. 7 p. 6.—Et quid si filius manus tantum levasset si non feriret eum, ibid in n. 3.—Exhæredatio filia quæ luxuriosam vitam elegit, an et quando per patrem facta teneat, num. 5, 6 et 7 l. 3 ibi per illum text.—est res odiosa, et sic non extenditur, n. 3 l. 8 t. 7 p. 6.—filii quando dicatur facta ante gradum, vel post, vel in gradu, n. 2 l. 9 ibi.—Filii si fiat post omnes gradus vel ante, cujus effectus sit, et an tunc admittatur probatio in contrarium, ibid n. 4.—Exhæredatio filii an ab omnibus hæredibus vel ab uno tantum facta valeat, et quando: et aliis in hoc vide in dict. n. 4 dict. l. 9.—filii si fiat propter ingratitude ipsius, quis eam probare debeat; et quando, et quare, n. 6, 7 et 8 l. 10 t. 7 p. 6.—patris per filium quando valeat, vel non, gloss. l. 11 ibi per illum text.—fratris in fratrem sine causa an valeat, gloss. l. 12 ibi per illum text.—Et an in exhæredatione sit juri acrescendi locus, n. 6 l. 35 tit. 9 p. 6.—Exhæredatio, et an hodie matris præterito habeatur pro exhæredatione, n. 16 ad finem, l. 2 t. 14 part. 6.

EXHÆREDATUS: exhæredato filio copiam testamenti petenti dari debet, n. 1 in fin. l. 17 tit. 2 part. 3.—filius cum causa an ab hærede patris alimentandus sit, n. 6 l. 6 tit. 19 part. 4 per illum text. ibi.—an à querela in officiosi excludatur quinquennio, n. 2 l. 4 per text. ibi, tit. 8 part. 6.—contra quem proponet querelam inofficiosi testamenti, n. 3 l. 4 tit. 8 part. 6.—an intentet querelam inofficiosi testamenti contra præteritum, qui avocavit hæreditatem, et in ea succedit, dict. n. 3.—vel præteritus si sit à patre relictus executor sui testamenti, et ipse illud acceptet, an postea illud admittatur si velit testamentum querelari, n. 4 dict. l. 3 tit. 8 part. 6.—filius qui agnovit aliquo modo iudicium defuncti, an admittatur ad querelam, gloss. l. 6 tit. 8 part. 6.—si sit filius, et testamentum rumpatur, an legata et libertates in testamento relictæ debeantur, gloss. l. 7 per text. ibi, tit. 8 part. 6.—à quota non videtur exhæredatus à toto, quia ibi non est locus juri acrescendi, n. 6 l. 35 tit. 9 part. 6.

EXHIBERE rem non tenetur quis in principio iudicii, si justam causam debet litigandi super hoc, n. 3 l. 20 t. 2 part. 3.—Et an isto casu teneatur de interitu, vel debeat distinguere an eodem modo debuerat penes creditorem perire, ibi.—Exhibere compulsus, an ab isto iudicis præcepto appellare possit, n. 6 l. 9 tit. 25 part. 3.

EXERCITORES quando teneantur de furto, seu damno vectorum, n. 10 cum aliis ibi, l. 26 tit. 8 part. 5 ubi plenè de hac materia.

EXIGUITAS quæ dicatur, et in quo differat ab sterilitate, et an propter exiguitatem teneatur dominus fundi locati mercedem conductori remittere, num. 8 cum aliis ibi, l. 22 per text. ibi, tit. 8 part. 5.

EXILIUM, et qualiter leges Partitarum intelligantur quando loquuntur per verbum *desterramento*, vide n. 2 l. 21 tit. 16 part. 6.—Et an iudices causarum criminalium curiæ vel regalis chancellerie, possint poenam perpetui exilii à regno imponere delinquentibus, n. 1 l. 5 per text. ibi, tit. 31 part. 7.—Exilium si imponatur alicui ad tempus, vel in perpetuum, si iste illud frangat, qualiter puniatur, et quando, gloss. l. 10 per text. ibi, tit. 31 part. 7.—Et an iudex inferior possit tollere, vel indulgere exilium, ibi in n. 3.—Et an si ille qui in exilium missus fuit, confinia rumpit, vel aliter delinquit, possit carcerari, et in carcere possit compleri tempus exilii, ibidem in n. 4.—Exilium frangens debet ei tempus duplicari, et quando, et quale tempus, an omnè vel tantum quod deficit, ibi n. 5.—Et cui incumbat probatio in isto casu, ibidem n. 7.

EXEMPLA exemplis non est iudicandum, n. 1 l. 14 t. 1 part. 1.—Prælatorum facilius corrumpunt subditos, n. 3 l. 4 tit. 5 part. 2.—faciunt rem magis intelligibilem, n. 3 l. 30 tit. 9 part. 2.—Exemplis non est iudicandum, et quando valeat sententia secundum exemplum lata, n. 2 l. 14 tit. 22 part. 3.—Exempla qua de causa ponantur, et per ea melius res intelligitur, n. 1 in præmio, t. 23 part. 3.—Exemplum benè probat contra producentem, n. 14 l. 114 tit. 18 part. 5.—Exemplo an detur fides, quando habens originale illud ostendere noluerit, ibidem.—Exemplum an detur plena fides exemplo per iudicem authenticato, si originali testamenti sit deperditum n. 6 l. 3 tit. 2 part. 6.

EXEMPLAR bis ab instrumento deduci non debet, ne debitum bis peti possit, n. 42 l. 34 tit. 18 part. 5.—si ab alio notario deducatur propter primi infirmitatem, deducens ibidem suum signum apponere debeat, n. 1 in l. 33 ibi.—si coram iudice, et tabellione vel coram tabellione tantum deducatur, an fidem faciat, n. 14 l. 14 tit. 18 part. 5.

EXEMPLATIO instrumenti qualiter fieri debeat, et an necessario Regis auctoritas ibidem intervenire debeat, n. 14 l. 114 tit. 18 part. 5.—cum Regis auctoritate in quo differat ab alio exemplato iudicis auctoritate, ibidem.—deduci debet citatis partibus, ibidem.

EXEMPTUS à tributis per privilegium, an ad solutionem monetæ foreriæ teneatur, et quid hodie, n. 1 l. 10 t. 18 part. 3.—à tributorum solutione, si solvat, an per hoc visus sit renunciare privilegio suo, n. 1 l. 42 t. 18 p. 3, et n. 2 l. 6 tit. 10 part. 4.

EXIMENS, de hoc vide in verbo EXTRAHENS.

EXISTENS in articulo mortis similis est mortuo, n. 6 l. 1 tit. 13 part. 4.

EXORCISMUS quid sit, et quis illud exerceat, et de ejus viribus, tam veteri, quàm in novo testamento, n. 3 l. 11 tit. 6 part. 1.

EXPEdit reipublicæ, ne quis re sua malè utatur, n. 1 in præmio, tit. 14 part. 1.

EXPENSÆ, expensa clericorum quando magna, vel parva dicatur, n. 5 l. 40 tit. 5 part. 1.—an et quando deduci debeant, antequam decima præstetur, n. 2 et 3 l. 15 t. 20 p. 1.—factæ in rei refectionem non deducuntur ante decimarum præstationem, n. 1 l. 16 ibid.—fac-